

wesoły

adjectif | wesoły - singulier, nominatif

gai

On jest bardzo wesoły - ciągle opowiada dowcipy.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wesoły	weseli
genitif	wesołego	wesołych
datif	wesołemu	wesołym
accusatif	wesoły/wesołego	wesołych
instrumental	wesołym	wesołymi
locatif	wesołym	wesołych
vocatif	wesoły	weseli

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wesoła	wesołe
genitif	wesołej	wesołych
datif	wesołej	wesołym
accusatif	wesołą	wesołe
instrumental	wesołą	wesołymi
locatif	wesołej	wesołych
vocatif	wesoła	wesołe

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wesołe	wesołe
genitif	wesołego	wesołych
datif	wesołemu	wesołym
accusatif	wesołe	wesołe
instrumental	wesołym	wesołymi
locatif	wesołym	wesołych
vocatif	wesołe	wesołe

.eu